

BOHOMODLEC (1) *sb m*

A sg bohom(o)dlca.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek religijny, pobożny, bogobojny, sługa boży:

*Szereg: »bohomodlec, sługa«: Ze mnie w tym bohomodlcá słuęę życzliwego/ Macie zacni pánowie
wiedzcie y wiernego. *PaprPan* V2v.*

*Cf **BOGOMODLCA***

ZZie